Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. ● № 35 (735). ● СЕРЕДА, 22 БЕРЕЗНЯ 1967 р. ● Ціна 2 коп.

На Саблино-Знам'янському цукрокомбінаті Людмилу Кравченко називають володаркою голубого вогню. Молода електрозварювальниця працює в механічних майстернях.

Фото Б. ВІТОХІНА.

НЕРУШИМА СОЛІДАРНІСТЬ

В СРСР закінчився тиждень солідарності з боротьбою в'єтнамського народу. Тиждень проводився за рішенням восьмої Нікозійської сесії Ради Організації афро-азіатської солідарності. У ці дні ще раз з усією силою пролунав гнівний голос мільйонів радянських людей, які таврують ганьбою і презирством нові криваві злочини американських агресорів у В'єтнамі.

Під час тижня радянський народ знову продемонстрував нерушиму солідарність з боротьбою патріотів В'єтнаму за свободу і національну незалежність.

У Москві, в столицях союзних республік, у найбільших містах відбулись мітинги на підтримку братнього народу. Учасники зборів схвалювали політику Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянського уряду, спрямовану на подання допомоги В'єтнамові в його боротьбі з американською агресією.

Відбулося засідання президії Радянського комітету солідарності країн Азії і Африки. Президія одностайно схвалила рішення нікозійської сесії Ради Організації афро-азіатської солідарності.

Важливим заходом було перше засідання Радянського Комітету підтримки боротьби В'єтнаму, створеного за наполяганням широких кіл громадськості нашої країни. На засіданні були розроблені заходи, спрямовані на дальше зміцнення і розвиток всенародної кампанії солідарності з В'єтнамом.

(ТАРС).

СЛОВО БЕРУТЬ БУРЯКОВОДИ

Кожна радянська людина готує гідний подарунок 50-річчю Жовтня. Найкращі з них — трудові здобутки. Вчора ювілейні зобов'язання прийняли на своїй нараді, що відбулася в залі облфілармонії, буряководи Кіровоградщини.

З доповіддю «Про підсумки виконання соціалістичних зобов'язань по виробництву цукрових буряків у 1966 р. та завданні буряководів області по вирощенню високого врожаю в ювілейному 1967 р.» виступив начальник обласного управління сільського господарства **В. С. Клюй.** В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Новоукраїнського райкому КП України **М. Г. Чередник,** бригадир тракторної бригади колгоспу «Україна» Кіровоградського району, Герой Соціалістичної Праці **В. П. Мельниченко,** ланкова колгоспу імені XX з'їзду КПРС Голованівського району, Герой Соціалістичної Праці **П. Т. Громійчук,** начальник Знам'янського районного управління сільського господарства **Т. М. Прокопенко,** голова колгоспу імені Дзержинського Компаніївського району **О. Д. Шептикита,** агроном колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району **Д. С. Попенко,** тракторист колгоспу «Зоря комунізму» Новоукраїнського району **П. М. Пампушченко** та ін.

На нараді виступили старший науковий працівник Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрових буряків **С. І. Кузьмич,** заступник міністра сільського господарства України **М. В. Кузьменко.**

Перед учасниками наради виступив перший секретар Кіровоградського обкому КП України **М. К. Кириченко.**

Учасники наради прийняли вітальні листи ЦК КПРС та ЦК КП України.

ДЛЯ МАРТЕНІВ— ДЛЯ НОВИХ МАШИН

НЕДІЛЬНИК ПРОЙШОВ УСПІШНО

Тисячі комсомольців, піонерів та школярів Кіровоградщини взяли участь в обласному недільнику по збиранню металевого лому минулого вихідного дня. Ось кілька повідомлень про наслідки роботи молодих ентузіастів.

КІРОВОГРАД. 50 учнів будівельного технікуму, очолювані секретарем комсомольської організації Віталієм Лімановим, стали в шеренгу правофлангових на недільнику. За кілька годин вони зібрали понад 30 центнерів металевого брухту.

МАЛА ВИСКА. Учні середньої школи № 3 побували на пустирях, садибах багатьох організацій, підприємств та установ. Вже після обіду старша піонервожата Надія Жовтнова зробила в щоденнику запис: «Є знову 15 тонн... Кращі — школярі 4 «б». На їх рахунку 28 центнерів металевого лому».

НОВОМИРГОРОД. Ці механізми вже давно не працюють на учбовому господарстві Златопільського зоотехнікуму. Попсовані, вкриті іржею, вони покинуті в найдальшому куточку майданчика для стоянки машин. Прийшли сюди учні.

— А переплавити б оце все, і знову були б трактори, комбайни.

Звезли деталі старих машин на приймальний пункт. І ще 3 тонни цінної сировини для металургійної промисловості стало на рахунку новомиргородців.

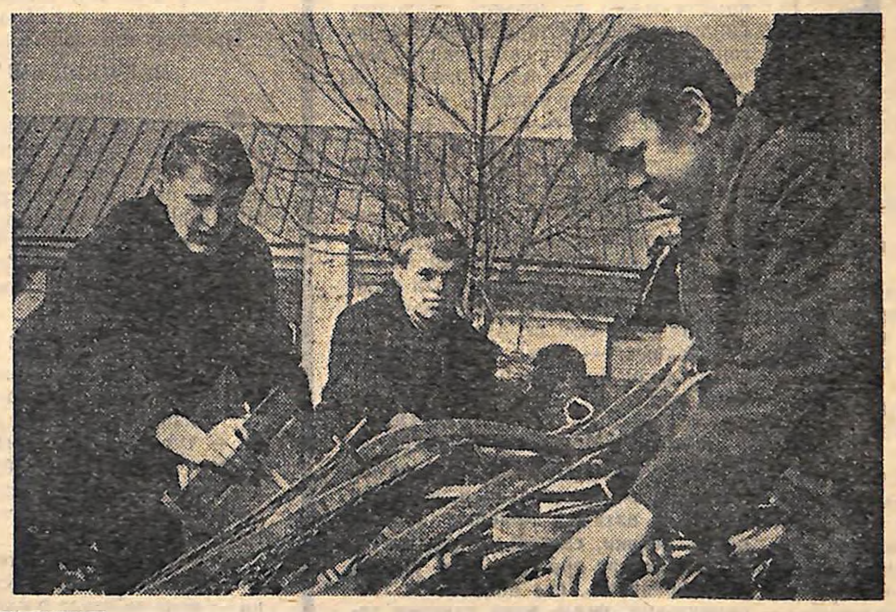

На фото: учні Кіровоградського будівельного технікуму **В. Рижичков, В. Литвинюк, П. Бердак** біля зібраного ними металевого брухту.

Фото **В. Ковпака.**

НА ПАРАЛЕЛЯХ І МЕРИДІАНАХ

ТИЖДЕНЬ САМОВРЯДУВАННЯ

АЛЖІР. В Алжірі почався тиждень самоврядування. Він приурочений до четвертих роковин березневих декретів 1963 року, які закріпили в законодавчому порядку стихійне захоплення фелахами земель французьких поселенців, які втекли, а робітниками — покинутих промислових підприємств. Процес створення самоврядовуваних господарств, що почався в липні 1962 року, завершився в основному до вересня того ж року. Тільки в сільському господарстві з'явилось понад дві тисячі комітетів самоврядування, які стали господарями 2800 тисяч гектарів найбільш родючих і освоєних земель.

Уряд Алжіру допомагає зміцненню самоврядовуваних господарств.

СТРАЙК ФЕРМЕРІВ

НЬЮ-ЙОРК. У 25 штатах країни проходить страйк фермерів-тваринників. Вимагаючи від перекупників підвищення цін на молоко, національна організація фермерів оголосила бойкот. Фермери відмовляються продавати перекупникам і торговельним фірмам молоко і заявили, що почнуть різати корів, якщо їх вимоги не будуть задоволені. Загальною причиною незадоволення фермерів є зниження їхніх доходів порівняно з минулим роком. Із різних місць надходять повідомлення що фермери просто виливають тисячі літрів молока на землю.

РЕЗОЛЮЦІЇ ПРОТЕСТУ

КАІР. Сесія Ради Ліги арабських країн прийняла резолюцію, в якій засуджує Англію за злочинні дії на півдні Аравійського півострова, і підкреслює, що Фронт визволення окупованого півдня Йємену є законним представником народу в боротьбі проти імперіалізму. Інша резолюція присвячена політиці апартеїду, здійснюваній урядом ПАР. Вона містить заклик до всіх держав, які ще не зробили цього, розірвати дипломатичні, консульські та економічні відносини з Південно-Африканською республікою і, зокрема, припинити поставки їй нафти.

(ТАРС).

„НЕВІДОМО, КОЛИ БУДУТЬ...“

ДИВНА справа: до кінця робочого дня ще дві години, а на будові тиша. Лише кілька чоловік порпаються в котловані. Самотньо стоять незаповнені опалубки.

В конторці майстра пусто. На столі книжка — «Вишневий вир» М. Алексєєва, відкрита на сто двадцятій сторінці. А поруч — звичайний папірець, списаний акуратним почерком. Він розповів мені про те, чому стоїть порожній опалубок, чому на будові не видно людей.

Ось його зміст:

«Ми, начальник дільниці Вакуленко, майстер Зінін і бригадир Куценко складаємо цей акт про те, що бригада бетонників у складі шести чоловік і автокран простояли сім робочих годин з вини диспетчерської служби тресту «Кіровоградпромбуд», яка не забезпечила доставку бетону на об'єкт дитячої спортивної школи...»

Зайшов майстер Зінін.

— Вже ознайомилися? — спитав.

Підійшов до столу, закрив книжку.

— Від нудьги читаємо, — мовив стурбовано. — Сьогодні простояли цілий день, вчора... А то цілий місяць кран чекали. Спасибі, допомогла ваша газета.

Кран з'явився, тепер постачальники підводять. Вже кілька днів чекають люди бетону для опалубка, бо неможливо вести інші роботи. Сьогодні завдання номер один — закінчити підпорку останньої стіни басейну. Для цього необхідно сто кубометрів бетону. Та де там! Цілими днями майстер «висить» на телефоні:

— Чекаємо машин. Коли будуть? — дзвонить у трест.

— Вже відправили, — чується з другого кінця голос диспетчера Аркадія Сігалова.

І так цілими днями чекають транспорту.

Зараз треба приступати до будівництва басейну. Тиждень пройшов, як в управлінні виробничо-технічної комплектації будуправління № 2 на стіл завідуючого Д. М. Шехтера лягла заявка на вісім кубометрів обрізних дощок. А у відповідь будівельники чують одне і те ж: «Немає. Невідомо, коли будуть».

...Ми сиділи в конторці з майстром. Він скаржився: багнюка на території будівництва, всю її треба засипати товстим шаром землі. Роботи чимало. Вже сьогодні було б доцільно домовитись про автомашини, які возитимуть землю. На підході мають бути і залізобетонні конструкції. Проте постачальники поки що мовчать. Останні кілька тижнів, каже Зінін, ведемо будь-які роботи, щоб тільки робітники були чимось завантажені. За два тижні втрачено 60 процентів продуктивного часу.

Отже, слово за постачальниками.

Ю. КАНЕВСЬКИЙ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

Комсомольський квиток 1967 року

КОМАНДИР ТВОГО ЖИТТЯ

ГАРЯЧИЙ ПОТИСК

МАРІЇ КОСТЕНКО тільки сімнадцятий. Дояркою в колгоспі імені XXI з'їзду КПРС перший рік працює.

— Мені ж сьогодні в райком їхати, — бідкається. — Новий квиток будуть вручати. А хто ж корів догляне?

— Не хвилюйся, Марусю. Ми доглянемо, — весело озиваються доярки. — В тебе ж сьогодні свято.

І справді, як на своє свято, збираються щодня до райкому хлопці й дівчата.

— Добрий день! — вітаюся з ними. І чомусь хвилююся. Згадую далекі двадцяті роки. Тоді я теж ось так з нетерпінням, пройшовши кільканадцять кілометрів пішки, чекав, коли комсомольський ватажок вручить мені квиток. На ньому ще не було бойових і трудових орденів. Але ми давали клятву на вірність партії і вірили, що на комсомольському прапорі вогнем спалахнуть заслужені нагороди.

І ось сьогодні разом з секретарем міськкому комсомолу Анатолієм Дігтярем вручаю веселооким юнакам і дівчатам революційні паспорти нового зразка.

— Вітаю з святом, — кажу трактористу Анатолію Добровольському.

Юнак схвильований.

— Готовий ти до шостого подвигу? — гаряче тисну руку.

У відповідь — ще гарячіший потиск.

А потім квиток одержують механізатори Іван Войчишин, Василь Вака. Кожен з них зекономив по 300 кілограмів пального, високоякісно підготував техніку до весни...

І, можливо, з цього й починаються комсомольські подвиги.

АНАТОЛІЙ НІЯКОВІЄ

Надворі розгулялася хурделиця. Секретар міськкому комсомолу Анатолій Гусаков схвильований:

— З Казарні і Топиленки, мабуть, не зможуть прибути для обміну квитків. Їм до поїзда — кілька кілометрів пішки.

— Ти про комсомольців чи про «мертвих душ»?

Анатолій здивовано дивиться на мене. А в коридорі вже тупотять хлопці і дівчата, струшують сніг, сміються.

— Ми з Казарні.

— А ми з Топиленки... Не запізнились?

Анатолій ніяковіє:

— Ми вже думали перенести обмін квитків на наступний день.

А за вікном завивала сніговиця...

ПРИЙМІТЬ У КОМСОМОЛ!

— І робітниця хороша, а внески не платить, — мовив секретар комітету комсомолу Володимир Трофімов.

— Виключити її з комсомолу, — кинув хтось гарячкувато.

— А мені здається, поспішати не треба. Навпаки, слід залучити Валентину до комсомольської роботи.

І ось розмова з Валею Григораш, штукатуром механізованої колони.

— Розумієте, зі мною ніхто не говорив. А в мене сім'я, дитина... Повірте, я виправдаю ваше довір'я.

І молода жінка залишилась в лавах комсомолу, одержала доручення, їй видали квиток зразка 1967 року.

Під час обміну документів комсомольські доручення одержали 370 чоловік, які раніше їх не мали. В колгоспах, радгоспах, на підприємствах створені нові комсомольські групи, пожвавилася внутріспілкова робота, змістовнішим стало дозвілля молоді. Тому й не дивно, що на столі секретаря міськкому щоденно з'являються заяви: «Прошу прийняти мене до лав ВЛКСМ у ювілейному році». З гордістю носить зараз високе звання комсомольця водій Іван Овчаров, механізатор Станіслав Пащинський та багато інших.

В міськкомі комсомолу протягом року побуває кожен комсомолець. І всі вони одержать тут не тільки нові квитки, а й заряд для майбутніх хороших справ. Бо й мета обміну — посилити боєздатність первинних організацій, довести до свідомості кожного юнака і дівчини, що комсомольський обов'язок — найперший командир їхнього життя.

М. СТРЕЛКОВ,
секретар Знам'янського міськкому КП України.

Як ти зустрів весну?

ЕКЗАМЕН БУДЕ НА НИВІ

На дверях напис: «Тихіше! Триває заняття агрогуртка».

В коридор доноситься голос агронома Володимира Горбатюка. Він розповідає ланковим, механізаторам про нову технологію вирощування і збирання цукрових буряків.

— В нинішньому році без затрат ручної праці боротиметься за трьохсотцентнерний урожай цукристих комсомольсько-молодіжна ланка Степана Ченцова, — мовив агроном. — Розкажи про свої справи, Стьопо.

— Ми вже напоготові, — озвався Ченцов. Ланка повністю укомплектована. Мій помічник — Леонід Гончар. Сівальником буде Олександр Гармідер. А восени він пересяде на бурякозбиральний комбайн. Борис Бубан— причіплювач. Підготував до роботи свого трактора і автонавантажувача другий тракторист ланки Олександр Глухенький.

Знову почувся голос агронома:

— Ми закупили два комбайни «КС-3». Отож корені не треба буде доочищати.

Розповідають про свої діла молоді ланкові Марія Кондратюк, Галина Норчак, Ліда Барабаш, Ольга Починок. Перша зі своїми подругами боротиметься за 500-центнеровий урожай цукристих. Дівчата вже зібрали понад 90 центнерів пташиного посліду, готують перегній-сипець.

— Оце добре! — говорить механік колгоспу Віктор Зінчук, який теж читає лекції для членів агрогуртка. — Мої хлопці також постарались: всі трактори, сівалки, культиватори давно на майданчику готовності.

І отак щоразу. Прослухавши бесіду агронома, ланкові, механізатори завжди радяться, як зробити щедрішою землю, кожен доповідає про конкретні діла свого колективу.

Нині слухачі агрогуртка готуються до заліків. А екзамен вони складатимуть — на ниві.

О. ДОВГИЙ,
член корпункту «Молодого комунара».
Колгосп імені Жданова
Голованівського району.

ЧИ ВСІ СПІШАТЬ ДОДОМУ?

ФЕРМАМ — ТУРБОТУ МОЛОДІ

ПОСПІШАЄ бригадир. Вже минає обідня доїння, але він ще надіється зустрітися з доярками. Пройшов двічі корівником.

— Є хто тут?

В сірій кімнаті обліковця, в яку ледь-ледь через маленьке віконце заглядало сонце, розшукав чергову доярку.

— Куди ділися люди?

Дівчина, розгублено глянувши на бригадира, розвела руками:

— Всі пішли додому. А кому тут цікаво після роботи залишатися?

Похнюпилися старезні будівлі, навколо яких виділились купи з'їдів. А на шляху — засохлі грудця багнюки. І подумав бригадир: «Справді, що тут привабить доярку, що примусить залишитись після роботи?»

Якось ненароком завітав на комсомольсько-молодіжні збори. Юнаки вели розмову про місячник лісу і саду. Встала доярка Марія Частковська.

— Пропоную й на фермі навести порядок. Там же працюємо.

Влаштували два недільники. На території тваринницького містечка посадили ясени, в корівниках побілили стіни, вивезли сміття.

Поруч молодих тваринників був тоді голова колгоспу Микола Олександрович Русавський. Хвалив їх:

— Оце правильна лінія! Допоможемо зробити ще краще.

Нині старого тваринницького містечка не пізнати. Воно обнесене огорожею, обсаджене деревами. Вишикувались двома рядами нові корівники, телятники. А в центрі — будинок тваринника. Цегляний, просторий, світлий. В нім і пообідаєш, а якщо надворі негода, й переспати можна. У великому залі — бібліотечка, газети, журнали. Тут щотижня випускається стінна газета, «блискавка». Тут і гучномовець, і телефон, і телевізор. В цей зал часто навідуються кіномеханіки, лектори. А найбільше в ньому веде розмов з тваринниками зоотехнік Марія Лопушанська. Тричі на місяць відбуваються заняття зоогуртка.

За прикладом комсомольців Кошаро-Олександрівки і в інших бригадах колгоспу імені Карла Маркса по-господарському упорядковано тваринницькі містечка. В Луполовому, наприклад, теж поряд з новими корівниками споруджено будинок тваринника. Біля нього комсомольці розбили клумби.

— Тут буде ще й садок і невеличкий городець, — не без гордощів каже ватажок луполовської молоді Борис Богуславський. — І спортивний майданчик обладнаємо.

Що ще потрібно луполовцям?

На це запитання відповідає доярка Віра Федоза:

— Чекаємо доїльних установок, хорошого кормоцеху, чекаємо, поки біля кожного корівника буде бруківка. Тоді й у дві зміни можна буде працювати, ще привабливішим можна буде зробити обличчя своєї ферми. Ми хочемо, щоб в мальовничому скверику, що поруч корівника, точилися розмови лише про хороше.

Колгосп імені Карла Маркса — не одне таке господарство в Ульяновському районі. Вбираються в красу тваринницькі ферми, відчутна справжня турбота про молодого трудівника. В тваринницькому містечку колгоспу імені Фрунзе працює магазин. А в корівниках центрального відділка бурякорадгоспу є душові. В артілі імені Щорса для доярок відкрито профілакторій.

Дбають про красу свого робочого місця юнаки та дівчата Йосипівки, Великих Троянів. Великотроянівським комсомольцям на підмогу прийшла шкільна молодь. Старшокласники організовують години відпочинку безпосередньо на фермі. Скажімо, в доярки день народження — і старшокласники несуть їй квіти, влаштовують за її заявкою концерти.

Привабливий вигляд набирають тваринницькі ферми йосипівського колгоспу «Росія». Молодь тут бореться не лише за культуру, чистоту. На фасадах корівника, де трудяться комсомольці, вирішено вивісити великі макети комсомольського значка.

— Тепер у селі всі знатимуть, хто тут працює, — каже секретар комсомольської організації артілі Дмитро Балан.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Видруковуючи цей матеріал, ми сподіваємося, що наші читачі — ватажки молодих тваринників, доярки, скотарі — розкажуть в своїх листах про те, в яких умовах вони працюють, яке обличчя їх тваринницьких ферм, який дарунок готують вони 50-річчю Жовтня.

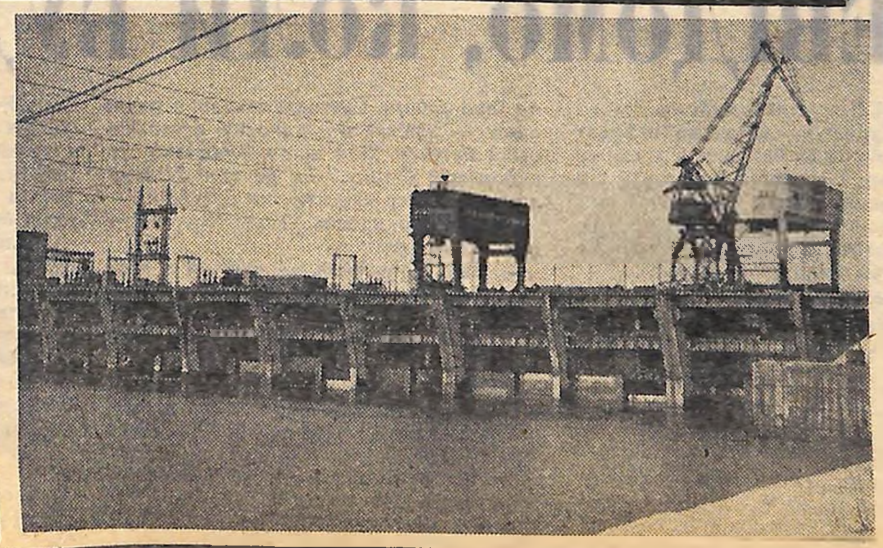

Київська — Комсомольська ГЕС.
Фото АПН.

ДНІПРО ПРАЦЮЄ НА КОМУНІЗМ

УКРАЇНА — республіка великої енергетики. Тільки гідроелектростанції на Дніпрі виробляють у ювілейному році 7,4 мільярда кіловат-годин електроенергії — в 13,6 раза більше, ніж виробили всі електростанції України в 1913 році. Нижче вміщуємо повідомлення про успіхи енергетиків Дніпровського каскаду, які стали на трудову вахту на честь 50-річчя Великого Жовтня.

ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

ЗАПОРІЖЖЯ. Цими днями минає 40 років відтоді, як піонери підкорення Славутича — дніпробудівці — провели перший скельний вибух, поклавши початок спорудженню ГЕС, наміченої ленінським планом ГОЕЛРО. 73 мільярди кіловат-годин електроенергії виробила за роки свого існування Дніпровська гідроелектростанція імені В. І. Леніна.

В ці дні дніпрогесівці готуються до роботи в умовах великої весняної повені.

ПРОЕКТНУ ПОТУЖНІСТЬ ПЕРЕКРИТО

НОВА КАХОВКА. Колектив Каховської гідроелектростанції плодотворно трудиться над вдосконаленням турбоагрегатів, що значно збільшить їх потужність, підвищить надійність в експлуатації. На двох турбінах встановлено нові лопаті з нержавіючої сталі, а це дало змогу на дві тисячі кіловат підвищити потужність кожного агрегату. Тепер замість запроектованих 300 тисяч кіловат, ГЕС має 310 тисяч.

Проектну потужність перекрито!

НАЙДЕШЕВША ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЯ

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК. Дніпродзержинська ГЕС імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції почала виробляти четвертий мільярд кіловат-годин найдешевшої на Україні електроенергії. Собівартість її нижча від планової на п'ять процентів.

Готуючи гідну зустріч 50-річчю Великого Жовтня, колектив ГЕС зобов'язався до 7 листопада завершити 11-місячний план виробництва електроенергії.

КРЕМГЕС — НОВЕ МІСТО

КРЕМГЕС. Воно завжди прекрасне, це юне місто над морем. І якось не віриться навіть, що не так давно — весною 1954 року — тут спокійно котив свої води Дніпро. На ударну комсомольську будову з'їхалися юнаки й дівчата з усіх кінців республіки. І люди приборкали могутню ріку, впрягли її в турбіни потужної Кременчуцької ГЕС.

Кременчуцька ГЕС стала важливою сполучною ланкою об'єднаної енергосистеми півдня України — вона зв'язала в єдине ціле Дніпровську, Київську і Харківську енергосистеми.

ВИШГОРОДСЬКІ ВОГНІ

КИЇВ. Поки що нерухоме це море. На сто кілометрів вдалечінь тягнеться його рівне крижане поле. Тут, біля вишгорода, здається, що Дніпро спить, але з-під греблі Київської — Комсомольської ГЕС з ревінням вириваються білопінні потоки. Древній Славутич продовжує трудитись, обертаючи гідротурбіни.

Місце бойової слави, де в 1943 році доблесні війська Радянської Армії форсували ріку, несучи визволення столиці України, стало місцем трудової слави, засяяло вогнями нової станції на Дніпрі. Вже змонтовано і здано в експлуатацію 10 турбін. Нині будівельники та енергетики працюють так, щоб у ювілейному році ввести в дію ще сім агрегатів, а останні три — у наступному році.

Трохи більше, як за два роки нова станція Дніпровського каскаду виробила близько 720 мільйонів кіловат-годин електроенергії.

(РАТАУ).

ФЕСТИВАЛЬ 50 САМОДІЯЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

МІСЬКИЙ ЗАКЛЮЧНИЙ

Більше трьох годин тривав заключний концерт міського фестивалю самодіяльного мистецтва. Кіровоградцям не вперше слухати хорову капелу педінституту імені Пушкіна, духовий оркестр Палацу культури імені Жовтня, жіночий вокальний ансамбль 3-ї міської лікарні... Добре відомі імена й окремих виконавців. Та, незважаючи на це, суботнього вечора зал філармонії був переповнений.

Відкривається завіса. Урочисто звучить ода-пісня І. Шамо на слова Д. Луценка «Україно радянська моя». Щедро винагороджуються оплесками і пісні «Ленін іде по світу», «Сонце заходить». Та чи не найліпший успіх припав на долю хорового колективу педінституту за пісню «Вічний революціонер». Добре прийняли глядачі і хореографічну картину «За владу Рад» теж у виконанні майбутніх вчителів.

...Ми завітали до філармонії задовго до початку концерту. Режисер М. О. Донець сидів у своєму затишному кабінеті над розгорнутою програмою: щось прикидав, зважував. Помітно було, що він хвилюється. Дійсно концерт з двох відділень з перенасиченою кількістю номерів нелегко «витягти» навіть досвідченому керівникові. Але й згортати програму було б неправильно: кожен колектив представив на заключний вечір кращих з кращих виконавців.

Один номер змінюється іншим. Зал то завмирає, то вибухає оплесками. Ось гасне світло, і на сцені в промінні ліхтарів вимальовується пам'ятник. Жінка в чорному підходить до нього, кладе квіти... Цю хореографічну картину виконує танцювальний колектив Палацу культури імені Жовтня. В цьому ж виконанні добре проглядається й танцювальна сюїта «Червонозорівці» — по-справжньому творча робота художнього керівника В. Мороза.

— Виступає робітниця ремзаводу «Укрсільгосптехніки» А. Голобродько.

— Попурі на теми українських пісень. Виконує на губній гармошці викладач педінституту В. Смотренко.

— Українська сатира і гумор. Читає радіотехнік ШВЛП А. Зануда.

Дивишся концерт і не віриться, що ці люди — всього-на-всього рядові великої армії самодіяльного мистецтва. Що зійшовши зі сцени, вони з такою ж впевненістю і натхненням стануть біля верстатів, біля пультів управління, прийдуть до хворих у лікарняні палати. Успіх на роботі окрилюється вдалим виступом на сцені і навпаки... Людина квітне вічним пошуком.

Щодо зауважень — можна сказати лише одне: цілий ряд підприємств до того ж солідних! не змогли виставити на заключний концерт бодай одного учасника. То й виходить, що на сцені знову і знову передують провідні колективи міста. Ще не зовсім розгорілася та іскра, яка б естафетою проходила від учасника до учасника, від колективу до колективу і запалювала, змушувала бути справжнім творцем.

В. ЮР'ЄВ.

Гопак виконує танцювальний колектив міського Будинку культури.

Радіотехнік ШВЛП А. ЗАНУДА читає сатиру П. Глазового.

Фото В. КОВПАКА.

Шляхами подвигу батьків

НАМ ЗБИРАТИСЬ НЕДОВГО...

ІСОВА ГАЛЯВИНА — — місце колишніх майовок революційних робітників. Степові дороги, по яких ходила в атаки червона кіннота. Старий окоп — свідок мужності захисників Батьківщини... По праву сина, який хоче знати історію своїх батьків, вивчають юнаки і дівчата історію країни. Дайош нові старти! — знову звучить цей клич слідопитів народного подвигу. Розпочався третій етап Всесоюзного походу комсомольців і молоді дорогами революційної, бойової і трудової слави.

«Група робітників, студентів, службовців вийшла в експедицію маршрутами партизанського загону «Полярник», — телеграфують в Москву, в центральний штаб походу з Архангельська. — Групу очолює колишній комсорг цього загону Неверов».

Ось ще новини з календаря Всесоюзного походу. Декілька лижних переходів зробили молоді куйбишевці, а зараз вони готуються до шлюпочних і піших екскурсій по місцях боїв громадянської війни. Село Острая Лука. В січні 1943 року тут в нерівному бою разом з старшими бойовими друзями загинув Льоня Голіков — юний партизан, Герой Радянського Союзу. Як потрапити в це село й інші пам'ятні місця землі Новгородської? Про це розказує збірник «Дорогами батьків», випущений недавно в Новгороді для молодих туристів-слідопитів.

До бухарських комсомольців приїжджав з Москви ветеран-кремлівець Б. А. Голенкін, який ніс охорону квартири В. І. Леніна. Три тисячі юнаків і дівчат слухали його розповіді про Ілліча.

В сотнях первинних комсомольських організацій створюються літописи заводів, колгоспів, шкіл і вузів. Молодь турбується про те, щоб зберегти священні місця: йде збір коштів на пам'ятники полеглим, приводяться в порядок партизанські стоянки, старі лінії оборони.

І все ж в постанові ЦК ВЛКСМ про Всесоюзний похід, яка недавно прийнята, говориться, що окремі комсомольські організації ще не включились в цю роботу, погано організовують громадські форми керівництва походом, мало залучають до патріотичного виховання молоді ветеранів революції, ветеранів війн і праці.

Напередодні Всесоюзного зльоту

Попереду — республіканські, крайові та обласні зльоти молодих патріотів. Кращі слідопити будуть делегатами Всесоюзного зльоту.

В Севастополі, Ленінграді, Волгограді, Комсомольську-на-Амурі фінішують учасники автомотораллі «Дружба народів». Комсомолія планує також піти у великий мотопохід «Прапор Жовтня», маршрут якого пройде по країнах соціалістичної співдружності. Юнаки і дівчата трудових резервів Російської Федерації думають почати республіканський похід під девізом «Ми — молода гвардія робітників і селян».

Особливо цікавою буде Всесоюзна естафета комсомолії республік і військових частин. Вона пройде вздовж Державних кордонів СРСР. Готується також фестиваль кінофільмів на військово-патріотичну тему.

На честь Всесоюзного зльоту переможців буде проведено радіопереклик міст-героїв, столиць союзних республік і міст-орденоносців.

Як це буде

До міста Леніна — колиски Жовтневої революції — зійдуться влітку шляхи синів, які йдуть дорогами батьків.

Прапор третього Всесоюзного зльоту переможців походу буде піднятий в Ленінграді в кінці червня. Музей-квартира В. І. Леніна, крейсер «Аврора», Кронштадт... Багато місць революційних подій відвідають майже дві тисячі учасників зльоту. В Розливі відбудеться збір молоді 60-х років.

Вогонь зльоту. Його запалять від вічного вогню на Марсовому полі, на Піскарьовському кладовищі і від плавильної печі Кіровського заводу.

На Пулковських висотах делегатам покажуть, як проходив прорив німецької блокади Ленінграда в пам'ятний рік війни. Молоді посланці юнацтва країни посадять парк на Зеленому кільці оборони міста-героя. Зелений пояс слави створять молоді ленінградці.

Потім делегатів зльоту прийматимуть робітники, вони вручать їм почесні перепустки на прославлені ленінградські заводи.

В Петродворці юнаки і дівчата проведуть інтернаціональне свято дружби разом з зарубіжними ровесниками, які будуть запрошені з усіх континентів.

В програмі зльоту — маніфестація радянської молоді на честь 50-річчя Радянської влади на Двірцевій площі. Тут відбудеться грандіозна театральна вистава, в якій будуть показані епізоди жовтневих боїв 1917 року.

(ТАРС).

З НАШОГО КРАЮ

„У ВІСІМНАДЦЯТЬ СТАВ НАРИСОВЦЕМ...“

ОТОЧЕНИЙ дубняком, як людина друзями, тягнеться до сонця крислатою кроною витязь-дуб — кремезний, посічений роками-вітрами, — вишумовує віттям десь аж у палючому промінні, підставляючи йому кожен листочок. Впаде і згубиться в листі жолудь, золота сльозина жалю за швидкоплинними літами. Йому і невтямки, що збоку не видко черв'яка, який ось уже кільканадцять років підбирається до серцевини.

Ілля Звєрєв знав про свою невиліковну хворобу. Знав давно. Але не відав про це ніхто з друзів (хіба що інколи видавало лице, перекреслене тінню якогось внутрішнього дослуховування до самого себе), не відчували цього мільйони читачів «Комсомольской правды», «Известий», «Недели», журналів «Знамя», «Юность», де дуже часто з'являлись твори Звєрєва. Тому й не дивно, що першу публіцистичну книгу Звєрєва «Что за словом?» Корній Чуковський назвав оптимістичною, бадьорою книгою. А вона була передостанньою в житті Іллі Звєрєва: два тижні пожалкувало життя для повного сорокаріччя цієї людини. Ось що писав І. Звєрєв у листі до Олександрії (з особистого архіву краєзнавця Анатолія Кохана. На поштовому штемпелі — дата прибуття листа в Олександрію: 13. XII. 1965 року):

«Друкуватися почав з шістнадцяти років у газеті «Кузбасс». В неповні вісімнадцять літ став нарисовцем у газеті «Социалистический Донбасс». У двадцять років написав першу книгу «Сибірські нариси» (вона вийшла в Москві через півтора року). Багато подорожував по країні (особливо по Прибалтиці, Сибіру і Середній Азії). Україну об'їздив усю. Автор п'єси «Романтика для дорослих» і фільму «Невидумана історія». Написав півтора десятка книжок — кілька нарисових і публіцистичних, більшість — оповідання і повісті. Останні мої книжки перекладені на кілька мов: німецьку, французьку, польську, англійську, чеську та інші».

Ось, читачу, ці книжки: «Нічого особливого», «Державні і звичайні міркування Саші Синьова», «Всі дні, включаючи неділю», «Друге квітня».

Прочитавши хоч одну з названих книжок, мимоволі зацікавишся іншою. А книжки — це життя письменника. Читаючи їх, дізнаєшся про нелегке життя людини, яка двадцять два роки із своїх сорока присвятила літературі.

Ілля Звєрєв — цікавий, самобутній письменник. І ми гордимося, що він народився на нашій Кіровоградщині, в шахтарській Олександрії. В музеї міста його ім'я буде поруч з іменами земляків-письменників Леоніда Чернова-Малоший-ченка, Йосипа Осипова, Володимира Білль-Білоцерківського.

ВІДКРИТО НОВІ ІМЕНА

Фестиваль художньої самодіяльності, який пройшов нещодавно у нашому селі з великим успіхом, виявив багато нових талантів. Трактористка Ганина Кононова, наприклад, захопила глядачів майстерним читанням сатиричних віршів, нові грані здібностей виявили вчитель Василівської середньої школи Марко Гольдгамер, механізатор Володимир Ємельяненко. Юні аматори Віктор Сендзюк, Петро Сліпченко, Людмила Гозбенко та інші здійснили останнім часом постановку п'єси О. Очеретного «Заради дітей».

М. ПАХНЮК, комсомолець.

с. Новогомельське, Бобринецького району.

АДРЕСА — В'ЄТНАМ

З Білорусії і Молдавії, з Болгарії і Чехословаччини прибувають листи в клуб Інтернаціональної дружби «Глобус», створений піонерами Маловисківської восьмирічної школи № 2.

НОВИНКИ

В куточку Інтернаціональної дружби «Дай руку, товариш далекий» — прапори і галстуки з різних країн, фотознімки і сувеніри. Зараз піонери готують посилку з учнівським приладдям, яку пошлють своїм друзям з Демократичної Республіки В'єтнам.

М. МАЛИЙ, учень.

РЕДАКЦІЯ ОДЕРЖАЛА ВІДПОВІДЬ

В нашій газеті була надрукована кореспонденція «Розгін... у папці». В ній піддавалась критиці робота комітету комсомолу ремонтного заводу «Укрсільгосптехніки».

Вожак комсомольців заводу А. Савельєв повідомив редакцію, що кореспонденція обговорювалась на розширеному засіданні комітету. Критику визнано правильною. Зараз вживаються заходи для усунення недоліків. Рейдова бригада перевірила умови життя молоді в гуртожитку підприємства і доповіла директорові та коменданту заводу про недоліки. В гуртожитку йде підготовка до ремонту кімнат, вони будуть поповнені меблями та іншими необхідними речами.

В цехах створені тримісячні курси. Тут підвищують свої технічні знання юнаки та дівчата, яким ще не присвоєно розряди.

Поліпшилась робота гуртків художньої самодіяльності. На міському фестивалі, народних митців, присвяченому 50-річчю Великого Жовтня, танцювальні і вокальні групи зайняли провідні місця. Добре працює драматичний гурток. За виставу «Кремлівські куранти» колектив одержав високу оцінку.

РЕПЛІКА

ДЛЯ АРХІВУ?

Двома стрічками тягнуться будинки, старі і новозбудовані. Таблички теж є потріскані і зовсім нові, де білим по синьому акуратно виведено: «вул. Н. Пермська». Ще раз роздивляюся. Таки Нижньо-Пермська. А вже давно мала називатися іменем Героя Радянського Союзу, командира підводного човна І. І. Фісановича. На будинку № 39, де до війни жив Герой, сподівався побачити меморіальну дошку. Та її чогось немає.

Зате у Кіровоградській міськраді є папка з рішенням № 435 від 7 червня 1965 року. Саме в ньому йшлося про увіковічнення пам'яті Фісановича, про перейменування вулиці і встановлення меморіальної дошки. «Зобов'язати зав. комунальним відділом т. Соколенка провести перейменування і вивісити нову назву», — чорним по білому написано.

Колишнього завідуючого змінив новий, В. І. Кленцов, Він здивований: «Було таке рішення?».

В. ЦВЯХ.

ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ФІЗКУЛЬТУРИ

МОЛОДОМУ ВЧИТЕЛЮ

Дзвінок покликав на урок. У спортзалі вишикувалися восьмикласники.

— А Величко знову не прийшов... — сказав хтось із хлопців.

Юра сидів у класі, щось читав.

— Чому ти не в формі, чому не пішов на урок? — як можна лагідніше, спитала Тамара Федорівна.

— Я від фізкультури звільнений, — відповів той. — У мене довідка є.

Звільнені від фізкультури... Вони вчаться в кожній школі. У кожного з них є медичні посвідчення, які дають право не відвідувати уроки фізкультури. Ці хлопчики й дівчатка вже зараз обділені радощами, які дарує людині спорт.

Як ставиться школа до звільнених від фізкультури? На жаль, ще в багатьох закладах доля таких учнів мало кого цікавить. Кинуті напризволяще, діти миряться зі своїм становищем. І тільки там, де уважний педагог стає добрим другом, є можливість повернути їх у стрій здорових і спритних.

В Кіровоградській СШ № 27 позаминулого року було чимало учнів, звільнених від фізкультури. І один з них — Юрій Величко.

Т. Ф. Фомінська, вчителька фізкультури, і її колега Г. С. Шлапачук, звичайно, перевірили у хлопця медичну довідку. Але тільки перевірити — значить заспокоїтися. Вчителі почали боротися за Юркове здоров'я. Це був справжній пошук, в якому, на щастя, Юрко теж брав участь. «На щастя», бо у практиці педагогів були й інші випадки...

Зустріч між баскетбольними командами двох шкіл була у самому розпалі, коли на майданчик вибігла літня жінка. Вона підскочила до одного з юнаків і потягла його за руку. «Тобі ж не можна бігати, не можна», — весь час повторювала вона. А потім ще накинулася з лайкою на вчителів.

З Юрком було інакше. Спочатку хлопець виконував найпростіші вправи. Вчителька уважно слідкувала за ним. Поруч медсестра. Вона теж потрібна. Якось підійшов він до вчительки:

— Тамаро Федорівно,—сказав гарячкувато. — Я ж не маленький. І добре себе почуваю.

Тоді вчителька підвищила навантаження.

Нелегко Тамарі Федорівні і її колезі. Адже, крім Юрка, у них було ще чимало учнів, яким вони допомагали відвойовувати самих себе. Для кожного треба складати індивідуальну програму занять, за кожним уважно слідкувати на уроках, щоб не перевантажувався.

Світлана Шулегко і Люда Лукіна ще з першого класу потрапили до списків звільнених. Здавалося, про фізкультуру нічого і мріяти. Так думали всі: і самі дівчатка, і їх батьки, і лікарі. Всі, та тільки не Тамара Федорівна і Ганна Степанівна. Дівчатка ходили не тільки у спеціальну групу, але й на уроки фізкультури. Правда, спочатку придивлялися, а потім і самі почали робити прості вправи. Згодом, уже в четвертому класі, коли дівчатка прийшли до лікарів, ті здивувалися. Їм нічого не залишалося, як видати ученицям довідки зовсім іншого змісту.

А Галина Г. потрапила до звільнених після хвороби, яку перенесла в дев'ятому класі. Їй було важко вчитися, не те що фізкультурою займатися. Якось вона підійшла до вчительки.

— Ганно Степанівно, я відвідуватиму ваші уроки, — сказала твердо.

Через деякий час вчителька поставила Галині п'ятірку. Та заплакала: «За віщо?» «За мужність», — відповіла вчителька.

Відвоювали у хвороби і Юру Величка. В дев'ятому класі він уже відвідував уроки фізкультури нарівні з усіма. Хлопець мав високий ріст, і Т. Ф. Фомінська запропонувала йому записатись у баскетбольну секцію. Як же вона хвилювалася, дивлячись його виступ у складі збірної школи!

Якось в кінці учбового року вчительку зустріла мати Юрка:

— Що ви зробили з моїм сином? Він безупинно тільки й говорить про фізкультуру.

У кожної з цих історій повернення в стрій, звичайно, буде своє продовження, його допише життя. І хай ці хлопці й дівчата не стануть майстрами спорту, чемпіонами, та важливо, що вони повірили в свої сили, в своє майбутнє.

Ю. СТАСЮК.

м. Кіровоград.

СПОРТ

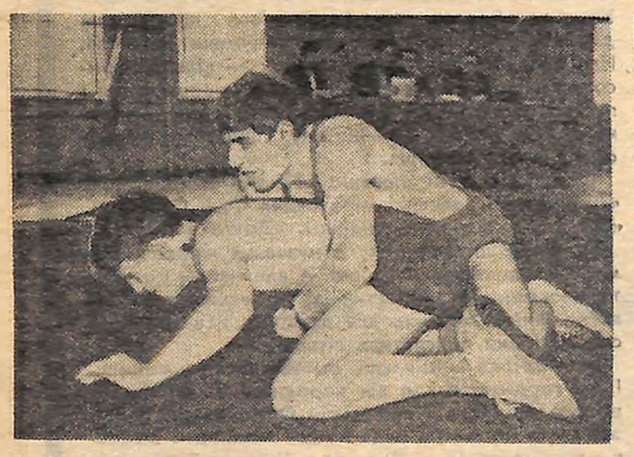

НА КИЛИМІ—ЮНІ БОРЦІ

Сто дев'ятнадцять юнаків, об'єднаних у тринадцять команд, виборювали першість області з класичної боротьби. Це — рекордна для нас кількість. Та жаль, що географія цього виду спорту, як і раніше, лишається дуже обмеженою. Майже половину всієї кількості учасників становили кіровоградці.

І в майстерності представники обласного центру, зокрема авангардівці, займали домінуюче становище. Сім чемпіонських титулів з десяти дісталися вихованцям заслуженого тренера України М. Романенка і майстра спорту В. Савицького. Це С. Редозубов, Г. Мерсесов, В. Лук'янов, Ю. Савицький, В. Галушко, С. Паливода та О. Человський. Всі вони з першої команди дитячої спортивної школи спортклубу «Зірка», яка набрала 124 очка і набагато випередила всіх інших суперників.

В трьох вагових категоріях переможцями стали представник олександрійських «Трудових резервів» О. Кулемін, компаніївського «Колгоспника»—О. Синенький і вихованець Кремгесівської дитячої спортивної школи В. Бабич.

По дев'яносто очок набрали друга команда ДСШ спортклубу «Зірка» і вихованці майстра спорту Ф. Бондура з новоукраїнського «Колгоспника». Але перевагу віддано кіровоградцям, у яких більше особистих призових місць. Новоукраїнці стали третіми призерами.

З числа найсильніших укомплектовано збірну команду, яка захищатиме спортивну честь області на республіканських змаганнях, що почнуться в Києві 25 березня.

Слід зауважити працівникам обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій, які не подбали про рекламу змагань. Тому й не дивно, що дуже мало було глядачів.

В. МАРКОВСЬКИЙ.

На килимі — кремгесівець Олександр Яценко та Олександр Синенький з Компаніївки.

Фото **В. Ковпака.**

Матчі в Одесі

Кіровоградська «Зірка», яка проводить в Одесі другий етап навчально - тренувального збору, включилася в розиграш кубка імені М. Трусевича. Двома складами вона провела зустрічі з місцевим «Автомобілістом». Один склад виграв з рахунком 1:0, другий звів унічию — 0:0.

Сьогодні «Зірка» зустрічається з «Чорноморцем».

М. РОДОХЛЄБ.

Агрегатники вийшли в чвертьфінал

В Кіровограді 19 березня відбулася зональна зустріч з шешок на першість Центральної ради ДСТ «Авангард» серед колективів фізкультури між командами заводу «Точелектроприлад» (м. Київ) і кіровоградського Агрегатного заводу.

Кіровоградські кандидати в майстри спорту М. Соколовський, А. Березовський і першорозрядник К. Ернст зіграли з своїми суперниками внічию. Перемогу своїй команді приніс майстер спорту А. Куліш, який виграв у першорозрядника А. Козієвського.

Матч закінчився з рахунком 2,5 на 1,5 на користь кіровоградців.

Команда Агрегатного заводу здобула право взяти участь у чвертьфіналі.

Г. ДУБІВКА.

Ще дві перемоги

19 березня наші спортсмени зустрілися з командою США, яка напередодні виграла у шведів, визнаних претендентів на призове місце. Напружений поєдинок закінчився з рахунком 7:2 на користь чотирикратних чемпіонів світу.

21 березня збірна СРСР виграла у хокеїстів НДР — 12:0.

ЗНАЙОМТЕСЯ: СУПЕРНИКИ „ЗІРКИ"

НЕЗАБАРОМ СТАРТ ЧЕРГОВОГО ФУТБОЛЬНОГО ЧЕМПІОНАТУ КРАЇНИ. ЯК І ТОРІК, «ЗІРКА» ВИСТУПАЄ В ДРУГІЙ ЗОНІ ДРУГОЇ ГРУПИ КЛАСУ «А». ВБОЛІВАЛЬНИКІВ «ЗІРКИ», МАБУТЬ, ЦІКАВЛЯТЬ СУПЕРНИКИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ. РЕДАКЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» РОЗПОЧИНАЄ ЗНАЙОМИТИ ЛЮБИТЕЛІВ ФУТБОЛА ОБЛАСТІ З КОМАНДАМИ ДРУГОЇ ЗОНИ.

„МЕТАЛІСТ", ХАРКІВ

2 КВІТНЯ «Зірка» прийматиме на своєму полі одну з найдосвідченіших команд республіки — харківський «Металіст».

Харківський футбол має свої давні і славні традиції. Любителі футбола з довоєнним стажем пам'ятають про те, що завжди до складу збірної команди України входило багато гравців з цього міста. У післявоєнний час «Локомотив» (1949, 1950, 1953, 1954 рр.) виступав у вищій лізі радянського футбола. З 1957 року спортивну честь Харкова захищає «Авангард», який досить успішно виступав у зональних турнірах класу «Б». У період 1960—1963 рр. авангардівці — серед учасників чемпіонату СРСР у вищій лізі (це сталося у зв'язку з розширенням у 1960 році географії великого футбола). Досить впевнено зіграв «Авангард» у 1960—1961 роках. Очолюваний заслуженим майстром спорту О. С. Пономарьовим, колектив одним із перших в країні перейшов на тактичний варіант 1—4—2—4. У 1961 році «Авангард» завоював шосте місце, гравці команди одержали звання майстрів спорту. Потім більшість ветеранів команди почала закінчувати виступи на футбольних полях, а достойної заміни не виявилося. Керівництво (старший тренер В. Жилін) не зуміло згуртувати молодь і, опинившись у 1963 році на 19 місці, «Авангард» залишає вищу лігу. У другій лізі команда виступає дещо нерівно: 6 місце у 1964 році, 3 місце у 1965 році, 10 місце у 1966 році.

Характерною рисою команди є дуже невдалий старт у чемпіонатах останніх трьох років. Не був винятком і минулий сезон.

У першому колі «Авангард» ніяк не міг, як кажуть, знайти себе, довгий час поразки чергувалися з безбарвними нічиїми. Взагалі «Авангард» виявився рекордсменом з нічиїх — 20! Лише один матч він виграв і посів 14 місце.

Дещо покращали справи у команди з приходом влітку минулого року нового начальника і старшого тренера, майстра спорту В. Канєвського, відомого у минулому гравця київського «Динамо» і «Чорноморця». До речі, він очолює колектив і нині. Остаточний результат харків'ян — десяте місце, шість перемог, двадцять нічиїх, вісім поразок. Основною причиною торішніх невдач тренер команди вважає відсутність надійного резерву, що позначилося зразу ж, у перших турах, коли було травмовано кількох основних гравців. Довелося міняти тактику, пристосувавшись до наявних виконавців. Зупинились у своєму зростанні і навіть стали виступати гірше такі провідні гравці, як А. Поскотін, М. Кольцов, М. Корольов, Є. Панфілов, В. Садовніков.

У 1967 році команда одержала нову назву — «Металіст». Відбулися деякі зміни в її складі. З різних причин вибули С. Костюк, Ю. Несмєян, С. Разюпін, В. Кащеєв, В. Балацький, Є. Паничев, М. Тимошенко, М. Ганженко.

На їх місця прийшли новачки: захисники В. Арістов, В. Онисько, нападаючий Т. Примак — всі троє з вінницького «Локомотиву» (двоє останніх у свій час виступали у складі «Авангарду»). З юнацьких колективів прийшли воротар В. Волчинський, нападаючий О. Борисенко, В. Нуйкін. У перших контрольних матчах за основний склад виступали: воротарі — О. Савченко, М. Лупол, захисники — А. Поскотін, В. Арістов, Б. Беляков, Є. Несмєян, В. Онисько, В. Гунько, М. Кольцов, півзахисники — Є. Панфілов, В. Садовніков, нападаючі— Т. Примак, М. Корольов, І. Панін, В. Нуйкін, В. Шевченко.

Нагадаємо, що минулорічні матчі харків'ян і кіровоградців дали результати 0:0 і 1:0 на користь харків'ян.

Ю. ДОВГАЛЕНКО.

Третє видання Великої Радянської Енциклопедії

Видавництво «Советская энциклопедия» в 1969—1974 році випустить третє видання Великої Радянської Енциклопедії. В ній будуть відображені всі ті зміни, які сталися у Радянському Союзі і за рубежем з часу виходу другого видання.

До підготовки статей нового видання залучаються наукові сили нашої країни і зарубіжні вчені.

До складу головної редакції і редакційної ради третього видання Великої Радянської Енциклопедії входять визначні вчені, письменники, працівники культури, державні і громадські діячі. Головним редактором затверджено академіка Б. О. Введенського. (РАТАУ).

МЕЛЕЕКРАН

СЕРЕДА, 22 березня. Перша програма. 11.00 — Кіножурнал та художній фільм «Малахов курган». (Кіровоград). 16.35 — Художній фільм «Малахов курган». (Кіровоград). 18.00 — «Розповіді про героїзм». Виступ письменника С. Смирнова. (Москва). 18.30 — Кіровоградські вісті. (Кіровоград). 18.45 — Наша телереклама. (Кіровоград). 18.50 — «Тисяча порад». (Київ). 19.00 — Урочистий вечір, присвячений 125-річчю з дня народження М. В. Лисенка. В перерві — Міжнародний огляд. (Київ).

Друга програма. 17.30 — Для дітей. «Бобик і Барбос». Телеспектакль. (Київ). 18.30 — Показові виступи найсильніших фігуристів світу. (Дніпропетровськ).

ЧЕТВЕР, 23 березня. Перша програма. 11.00 — Телевізійні вісті. (Київ). 11.10 — Художній фільм «Пролог». (Київ). 16.00 — Наша афіша. (Київ). Програма українського телобачення. 16.05 — Для школярів. «Гори». (Дніпропетровськ). 16.45 — «Дзвіночок». Концерт капели бандуристів Львівського Палацу піонерів. (Передача з Львова). 17.30 — Телевізійні вісті. (Київ). 18.00 — «Веселі водможата». Вистава Ризького театру ляльок. (Київ). 19.00 — Чемпіонат світу з хокея: СРСР — ФРН. Репортаж з Відня. 21.20 — Програма УТ. Рішення XXIII з'їзду КПРС у дії. Економісти за круглим столом. (Київ). 21.50 — «Українська баркарола». (Передача з Одеси). 22.20 — «Фізкультура і спорт». «50 років радянському спорту». (Москва).

П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ. Перша програма 11.00 — Телевізійні вісті. (Київ). 11.15 — Кіножурнал та художній фільм «Зворотний бік медалі». (Кіровоград). 16.25 — Для школярів. Художній фільм «Семеро сміливих». (Кіровоград). 18.00 — Телевісті. (Київ). 18.20 — «Виходьте на змагання, хлібороби». Кіровоградці відповідають бобринчанам. (Кіровоград). 18.35 — «Материнське поле». Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Телереклама. (Кіровоград). 19.05 — «Нові музичні твори кіровоградців». Кім Шутенко — Концерт для фортепіано з оркестром. (Кіровоград). 19.30 — Естафета новин. (Москва). 20.30 — В. Панова — «В старій Москві». Телеспектакль. (Ленінград). 22.30 — Програма УТ. «Квітне талантами Придніпров'я». Павлоградські вечорниці. (Дніпропетровськ).

Друга програма 11.00 — Художній фільм «Операція И» (Дніпропетровськ). 17.20 — «Найрізноманітніші пісні». Концерт художньої самодіяльності. (Москва). 18.20 — «Пригоди Піфа». Вистава Ризького театру ляльок. (Київ).

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ. Перша програма. 11.00 — Кіножурнал та художній фільм «Совість» (Кіровоград). 16.00 — Першість світу з гімнастики. Репортаж з Фінляндії. 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Чемпіонат світу з хокея: СРСР — Швеція. Репортаж з Відня. 21.20 — «Не вогник». (Москва). — 22.30 — Чемпіонат світу з хокея: ЧССР — Канада. Репортаж з Відня. В перерві теленовини. (Москва).

Друга програма. 11.00 — Наш коментар. (Київ). 11.10 — «Зайчик». Кінокомедія. (Київ). 12.40 — Англійська мова для малят. Урок сьомий. (Київ).

22 — 23 березня на території області та Кіровограда передбачається хмарна погода, часом опади, місцями туман. Вітер південний, помірний. Температура повітря: вночі близько нуля, вдень 1—6 градусів тепла.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 01128. Індекс 61197. Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2. Зам. № 1215. Тираж 37 350.